

U S T A W A

z dnia .....

o zmianie ustawy o ochronie roślin¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 2041 i 2246) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organizmy niekwarantannowe można zwalczać lub ograniczać ich występowanie przez:

- 1) zabiegi agrotechniczne,
- 2) stosowanie roślin odmian tolerancyjnych lub odpornych,
- 3) zwalczanie biologiczne,
- 4) zabiegi środkami ochrony roślin

– zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60).”;

2) w art. 8:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wojewódzki inspektor, właściwy ze względu odpowiednio na miejsce wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmu kwarantannowego, może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu.”;

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wymagają zgody strony.”;

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g, wymaga przeprowadzenia oceny organoleptycznej, badań makroskopowych lub badań laboratoryjnych w celu wydania paszportu roślin, świadectwa fitosanitarnego, zaświadczenia lub innego dokumentu, lub oznakowania, ocenę i badania przeprowadza się na koszt zainteresowanego podmiotu.”;

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym oraz ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

3) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisu do rejestru przedsiębiorców, na wniosek zainteresowanego podmiotu, dokonuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wpisu do rejestru przedsiębiorców dokonuje wojewódzki inspektor właściwy dla:”,

c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor wzywa podmiot, o którym mowa w ust. 1, do usunięcia braków w terminie 7 dni.

4c. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie usunie w terminie braków we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. Wojewódzki inspektor wykreśla podmiot, o którym mowa w ust. 1, z rejestru przedsiębiorców:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) po uzyskaniu informacji o zgonie osoby wpisanej do rejestru przedsiębiorców;
- 4) jeżeli informacje podane we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców były niezgodne ze stanem faktycznym.

5b. W przypadku stwierdzenia drobnych niezgodności informacji podanych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców ze stanem faktycznym, wojewódzki inspektor wzywa podmiot, o którym mowa w ust. 1, do aktualizacji tych informacji w oznaczonym terminie, a w razie niezaktualizowania informacji w tym terminie, wykreśla ten podmiot z rejestru przedsiębiorców.

5c. Wykreślenie podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z rejestru przedsiębiorców w przypadkach, o których mowa w ust. 5a pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 5b, następuje w drodze decyzji.”;

4) w art. 14:

a) w ust. 1:

– po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) przekazywania, na żądanie wojewódzkiego inspektora, planu rozmieszczenia upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;”;

– uchyla się pkt 6,

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) umożliwiania wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenia kontroli oraz współpracy podczas kontroli.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w danym roku podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców nie będzie prowadził uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe, powiadamia o tym wojewódzkiego inspektora, w formie pisemnej lub elektronicznej, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku.

2b. Wojewódzki inspektor nie przeprowadza kontroli, o której mowa w ust. 2, u podmiotów, które w danym roku nie prowadzą uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe i powiadomiły o tym wojewódzkiego inspektora.”;

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1 lub podania informacji, o której mowa w ust. 2a, niezgodnie ze stanem faktycznym, wojewódzki inspektor może:”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru w zakresie działalności, co

do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców stała się ostateczna.”;

5) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że:

- 1) podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wyprowadzane lub przez które są przemieszczane;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są wyprowadzane lub przez które są przemieszczane.”,

b) w ust. 4:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych dotyczących miejsca uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli ich spełnienie jest wymagane przez państwo, do którego te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwo, przez które są one przemieszczane, wydane przez właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzkiego inspektora albo organ właściwy do spraw zdrowia roślin innego państwa członkowskiego – w przypadku gdy świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) informację o numerze wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1 – w przypadku podmiotów do niego wpisanych.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4, zostały uprzednio dołączone do innego wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa

fitosanitarnego dla reeksportu złożonego do wojewódzkiego inspektora, wnioskodawca może zamiast ponownego dołączenia tych dokumentów, wskazać wniosek, do którego te dokumenty zostały dołączone.”;

6) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Jeżeli państwo przeznaczenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwo, przez które będą one przemieszczane, wymaga wpisu podmiotów prowadzących uprawę tych roślin lub wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących lub wyprowadzających te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty do rejestru takich podmiotów, zwanego dalej „rejestrem eksporterów”, wpisu do tego rejestru dokonuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu, który wyprowadza te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru eksporterów na wniosek zainteresowanego podmiotu.

3. Wniosek o wpis do rejestru eksporterów zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) rodzaj prowadzonej działalności;
- 3) nazwę botaniczną rośliny lub nazwę produktu roślinnego lub przedmiotu, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, ze wskazaniem tych, które mają być wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z określeniem miejsca uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, oraz określeniem państwa trzeciego, do którego mają one być wyprowadzane lub państwa, przez które będą one przemieszczane;
- 4) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 6) oświadczenie o znajomości wymagań fitosanitarnych państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub

państwa, przez które będą one przemieszczane, dotyczących uprawy określonych roślin, wytwarzania określonych produktów roślinnych lub przedmiotów lub pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru eksporterów nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor wzywa podmiot, o którym mowa w ust. 1, do usunięcia braków w terminie 7 dni.

5. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie usunie w terminie braków we wniosku o wpis do rejestru eksporterów, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

6. Rejestr eksporterów zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5;
- 2) numer i datę wpisu do rejestru eksporterów;
- 3) datę dokonania zmiany informacji wpisanych do rejestru eksporterów.

7. Wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 1, zapewnia Głównemu Inspektorowi dostęp do informacji zawartych w rejestrze eksporterów.

8. Główny Inspektor może udostępnić informacje zawarte w rejestrze eksporterów służbie ochrony roślin państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane lub przez które mają być one przemieszczane, jeżeli wynika to z wymagań tego państwa. Udostępnieniu mogą podlegać wyłącznie informacje w zakresie niezbędnym do potwierdzenia wymagań tego państwa.

9. Podmioty wpisane do rejestru eksporterów są obowiązane do:

- 1) niezwłocznego zawiadomienia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji podlegających wpisowi do rejestru eksporterów, zaistniałych po dniu wpisu podmiotu do rejestru eksporterów;
- 2) spełniania wymagań określonych przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub państwo, przez które będą one przemieszczane, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem;
- 3) umożliwienia przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora, podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin lub uprawnionych przedstawicieli organów państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub państwa, przez

które będą one przemieszczane, kontroli spełniania wymagań określonych przez to państwo;

- 4) aktualizowania znajomości wymagań, o których mowa w ust. 3 pkt 6.

10. Wojewódzki inspektor przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów urzędową kontrolę, w tym kontrolę dokumentów, ocenę organoleptyczną, badania makroskopowe lub badania laboratoryjne w zakresie spełnienia wymagań określonych przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub państwo, przez które będą one przemieszczane.

11. Kontrola, o której mowa w ust. 10, może być także przeprowadzana przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

- 1) została zatwierdzona przez Głównego Inspektora szczegółowa metodyka określająca zasady integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, udostępniona na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”;
- 2) podmiot ten został upoważniony przez Głównego Inspektora na podstawie art. 85 pkt 7 do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie przeprowadzania takiej kontroli.

12. W przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 10, jest przeprowadzana przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do tej kontroli stosuje się przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

13. Wojewódzki inspektor wykreśla podmiot z rejestru eksporterów:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru eksporterów;
- 3) po uzyskaniu informacji o zgonie osoby wpisanej do rejestru eksporterów;
- 4) jeżeli informacje podane we wniosku o wpis do rejestru eksporterów były niezgodne ze stanem faktycznym.

14. W przypadku stwierdzenia drobnych niezgodności informacji podanych we wniosku o wpis do rejestru eksporterów ze stanem faktycznym, wojewódzki inspektor wzywa podmiot wpisany do rejestru eksporterów do aktualizacji tych informacji w

oznaczonym terminie, a w razie niezaktualizowania informacji w tym terminie, wykreśla ten podmiot z rejestru eksporterów.

15. Wykreślenie podmiotu z rejestru eksporterów w przypadkach, o których mowa w ust. 13 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 14, następuje w drodze decyzji.

16. W przypadku stwierdzenia przez wojewódzkiego inspektora, w tym na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub państwa, przez które będą one przemieszczane, lub podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, niespełnienia obowiązków określonych w ust. 9, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie albo
- 2) w drodze decyzji, wykreśla podmiot z rejestru eksporterów.

17. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru eksporterów nie usunął w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 16 pkt 1, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, wykreśla ten podmiot z rejestru eksporterów.

18. Podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru po upływie terminu określonego w wymaganiach państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub państwa, przez które będą one przemieszczane, a jeżeli w tych wymaganiach nie określono tego terminu, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru eksporterów stała się ostateczna.”;

7) w art. 24:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w punkcie wwozu, z zastrzeżeniem ust. 2a, 3, 4, 6 i 9, albo”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku opakowań drewnianych, w których nie są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, podlegające granicznej kontroli fitosanitarnej, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na przeprowadzenie kontroli dokumentów, w zakresie sprawdzenia, czy opakowania te są prawidłowo oznakowane, kontroli tożsamości lub kontroli

zdrowotności tych opakowań w miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) przeprowadzenie kontroli fitosanitarnej tych opakowań w miejscu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów;
- 2) transport tych opakowań nie stwarza zagrożenia rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych;
- 3) opakowania te nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe.

2b. Decyzję, o której mowa w ust. 2a, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca przeprowadzenia kontroli opakowań drewnianych, jeżeli właściwym dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję, oraz organu Krajowej Administracji Skarbowej sprawującego dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach.

2c. Kontrole, o których mowa w ust. 2a, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania tych kontroli.”;

- 8) w art. 25 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W przypadku opakowań drewnianych, do których nie są dołączone wymagane dokumenty lub które nie są prawidłowo oznakowane, i w których nie są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, podlegające granicznej kontroli fitosanitarnej, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może, w drodze decyzji, nakazać zniszczenie takich opakowań lub poddanie ich zabiegom zwalczającym organizmy szkodliwe w miejscu przez niego wyznaczonym i pod nadzorem wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca wykonania tych czynności, jeżeli:

- 1) przeładunek, zniszczenie opakowań drewnianych lub poddanie ich zabiegom zwalczającym organizmy szkodliwe jest niemożliwe w miejscu wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub mogłyby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów;
- 2) transport takich opakowań nie stwarza zagrożenia rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych;
- 3) opakowania te nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego odpowiednio dla miejsca zniszczenia opakowań lub poddania ich zabiegom zwalczającym organizmy szkodliwe, jeżeli właściwym dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję, oraz organu Krajowej Administracji Skarbowej sprawującego dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach.”;
- 9) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wprowadzane z państw trzecich organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej polegającej na sprawdzeniu, czy są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich na potrzeby podmiotów posiadających pozwolenie na badania albo na potrzeby Inspekcji oraz w zakresie wskazanym w pozwoleniu na badania, jeżeli pozwolenie takie zostało wydane.”;
- 10) w art. 79 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
- „9a) prowadzenie rejestru eksporterów.”;
- 11) w art. 83 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu.”;
- 12) w art. 95 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:
- „3a. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych informacje lub dane są nieodpłatnie przekazywane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w zakresie niezbędnym dla przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, jako organowi kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69, z późn. zm.²⁾).
- 3b. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych informacje lub dane są nieodpłatnie przekazywane organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w zakresie, w jakim są one niezbędne dla prawidłowego sprawowania

---

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 50, Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2017, str. 87 oraz Dz. Urz. UE L 178 z 11.7.2017, str. 4.

przez tę Inspekcję nadzoru nad jednostkami certyfikującymi w rozumieniu przepisów o rolnictwie ekologicznym oraz nadzoru nad produkcją ekologiczną.

3c. Zakres przekazywanych danych oraz terminy i sposób ich przekazywania określają porozumienia zawarte pomiędzy Głównym Inspektorem a:

- 1) Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – w przypadku danych, o których mowa w ust. 3a;
- 2) Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku danych, o których mowa w ust. 3b.”;

13) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami administracji rządowej, państwowymi jednostkami organizacyjnymi, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządów zawodowych.

2. Właściwe służby i inspekcje współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

3. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe jednostki organizacyjne, na wniosek organów Inspekcji, udostępniają im nieodpłatnie informacje i dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji administracyjnych.

4. Główny Inspektor, w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami służb i inspekcji, o których mowa w ust. 2, może ustalić szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi służbami i inspekcjami.”;

14) po art. 102 dodaje się art. 102a w brzmieniu:

„Art. 102a. 1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia nieodpłatnie Głównemu Inspektorowi dane, zawarte w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Inspekcji, określonych w art. 79 i art. 80.

2. Zakres przekazywanych danych oraz terminy i sposób ich przekazywania określa porozumienie zawarte pomiędzy Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa a Głównym Inspektorem.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępniane przez zapewnienie bezpośredniego dostępu do bazy danych krajowego systemu ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.”;

15) w art. 107 w ust. 1:

a) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wymaganego wpisu do rejestru przedsiębiorców,”

b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające wymagań, o których mowa w art. 17 ust. 1, lub – w przypadku ich wprowadzania lub przemieszczania z przeznaczeniem innym niż wyprowadzenie do innych państw członkowskich – o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3,”;

16) w art. 108:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kto:

- 1) nie realizuje obowiązków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 lub 4 – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości od 50 do 2.270 zł;
- 2) wyprowadzając z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich lub przemieszczając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do wyprowadzenia do innych państw członkowskich rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, nie spełnia warunków prowadzenia przemieszczania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymaganych przy ich wyprowadzaniu do innych państw członkowskich lub nie zaopatruje ich w dokumenty lub oznakowania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3, wymagane przy przemieszczaniu ich do innych państw członkowskich – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania albo – w przypadku braku miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej – wojewódzkiego inspektora przeprowadzającego kontrolę, opłatę sankcyjną w wysokości od 100 do 12 500 zł.

2. Opłatę sankcyjną, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu;
- 2) ust. 2 pkt 2, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu albo – w przypadku braku miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.”,

b) uchyla się ust. 4–9.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054) w art. 12 w ust. 1:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na wniosek dostawcy rejestruje w bazie danych, o której mowa w pkt 1, informacje o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, zmienia lub cofa rejestrację w tej bazie danych;”;

2) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w drodze decyzji odmawia rejestracji, zmienia lub cofa rejestrację w bazie danych, o której mowa w pkt 1 – w przypadku gdy dostawca nie spełnia warunków określonych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 889/2008 lub jeżeli nie są spełnione wymagania określone w art. 45 tego rozporządzenia;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 55:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin zainteresowany producent roślin zgłasza corocznie podmiotowi certyfikującemu, nie później niż 30 dni przed siewem albo sadzeniem roślin, albo w przypadku roślin wieloletnich, do dnia 1 marca każdego roku.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiot certyfikujący wydaje producentowi roślin, który zgłosił zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin, zaświadczenie o numerze wpisu do

- rejestr, o którym mowa w ust. 6, nie później niż w terminie 21 dni od dnia otrzymania tego zgłoszenia.”;
- 2) w art. 57 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. Podmiot certyfikujący udostępnia na swojej stronie internetowej informację o wydanych certyfikatach poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, obejmującą:
- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta roślin;
  - 2) numer producenta roślin w rejestrze, o którym mowa w art. 55 ust. 6;
  - 3) numer wydanego certyfikatu;
  - 4) wskazanie gatunków i odmian roślin uprawianych, z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin, dla których został wydany certyfikat, oraz wielkości plonu.”;
- 3) w art. 60:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi informacje o dokonaniu wpisu producenta rolnego do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia dokonania tego wpisu, zawierające dane, o których mowa w art. 55 ust. 4 pkt 1 oraz ust. 7 pkt 1 i 4;

1b) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi informacje o naruszeniu przepisów ustawy stwierdzonych w trakcie kontroli producentów rolnych wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tego naruszenia;”;
  - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku zestawienie wydanych w poprzednim roku kalendarzowym certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, zawierające informacje określone w art. 57 ust. 6;”;
- 4) w art. 61:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wojewódzki inspektor przekazuje podmiotowi certyfikującemu informacje o naruszeniach przepisów ustawy, stwierdzonych w trakcie kontroli producentów rolnych wpisanych przez ten podmiot certyfikujący do rejestru, o

którym mowa w art. 55 ust. 6, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tego naruszenia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot certyfikujący, w przypadku stwierdzenia, w tym na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2a, że rośliny, dla których zostały wydane certyfikaty poświadczające stosowanie integrowanej produkcji roślin, zawierają przekroczenia najwyższych dopuszczalnych pozostałości środków ochrony roślin lub poziomów azotanów, azotynów lub metali ciężkich, lub, że rośliny te zostały wyprodukowane z rażącym naruszeniem przepisów ustawy, unieważnia certyfikaty wydane dla tych roślin.”,

c) uchyla się ust. 4.

Art. 4. Do postępowań w sprawie:

- 1) zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych,
- 2) wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1,
- 3) wydania świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu – wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Do granicznej kontroli fitosanitarnej, rozpoczętej i niezakończonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Do czynów, o których mowa w:

- 1) art. 107 ust. 1 pkt 10,
- 2) art. 108 ust. 1 pkt 3

– ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Do postępowań w sprawie wpisu do bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji

ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.³⁾), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin, nieprzekazanego podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Zaświadczenia potwierdzające nadanie podmiotowi, który zgłosił zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, numeru wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3, niewydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje się w terminie określonym w art. 55 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin przekazuje informację o dokonaniu wpisu producentów rolnych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3, nieujętych w informacji, o której mowa w art. 60 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Do postępowań w sprawie unieważnienia certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin:

- 1) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją,
  - 2) zakończonych ostateczną decyzją wydaną na podstawie dotychczasowych przepisów, które zostały wznowione od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy
- stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dnia od dnia ogłoszenia.

---

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 337 z 16.12.2008, str. 80, Dz. Urz. UE L 129 z 28.05.2009, str. 21, Dz. Urz. UE L 204 z 06.08.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010, str. 19, Dz. Urz. UE L 96 z 09.04.2011, str. 15, Dz. Urz. UE L 113 z 03.05.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 42, Dz. Urz. UE L 154 z 15.06.2012, str. 12, Dz. Urz. UE L 118 z 30.04.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 74, Dz. Urz. UE L 283 z 25.10.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 343 z 19.12.2013, str. 29, Dz. Urz. UE L 106 z 09.04.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 230 z 01.08.2014, str. 10, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 97, Dz. Urz. UE L 29 z 05.02.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 116 z 30.04.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 282 z 19.10.2016, str. 19, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 5 oraz Dz. Urz. UE L 243 z 21.09.2017, str. 23.

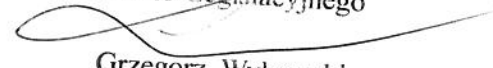
Naczelnik Wydziału

Paweł Malaczek

Z-CIA DYREKTORA DEPARTAMENTU
PRAWNO-LEGISLACYJNEGO

Mariusz Gorzowski

Dyrektor Departamentu
Prawno-Legislacyjnego

Grzegorz Wykowski

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 2041 i 2246) jest:

- 1) uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych (w odniesieniu do działań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonywanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054));
- 2) ułatwienie prowadzenia międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym;
- 3) wyeliminowanie problemów pojawiających się przy granicznej kontroli fitosanitarnej drewnianych materiałów opakowaniowych;
- 4) uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z innymi jednostkami administracji (przede wszystkim z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Agencją Modernizacji i Restrukturyzacji Rolnictwa), w celu zapewnienia większej efektywności tej współpracy;
- 5) wprowadzenie zmian w funkcjonowaniu systemu integrowanej produkcji roślin, wynikających z doświadczeń zebranych w trakcie obowiązywania ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60);
- 6) wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Analiza efektywności rozwiązań zawartych w ustawie o ochronie roślin, ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, dokonana na podstawie doświadczeń zebranych w toku dotychczasowego stosowania przepisów tych ustaw, a także informacje otrzymywane od podmiotów objętych regulacjami zmienianych ustaw, wskazują na potrzebę dokonania projektowanej nowelizacji.

1. W celu zapewnienia jednolitości terminologicznej w związku z wprowadzeniem definicji integrowanej ochrony roślin w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50, z późn. zm.) proponuje się uchylić definicję tego terminu określoną w art. 4 ust. 3 pkt 5 ustawy o ochronie roślin i odwołać się w tym zakresie do przepisów o środkach ochrony roślin.
2. Zmiany w art. 8 polegają na doprecyzowaniu właściwości miejscowej wojewódzkiego inspektora ochrony roślin do wydawania decyzji w sprawie podjęcia działań w związku z wystąpieniem lub

podejrzeniem wystąpienia organizmu kwarantannowego oraz umożliwieniu uchylania tej decyzji bez zgody strony (uzyskiwanie zgody podmiotu, na który zostały nałożone przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa określone nakazy lub zakazy związane z wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmów szkodliwych, na zniesienie tych nakazów lub zakazów jest bowiem niecelowe).

Ponadto w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi dotyczącymi kwestii pobierania opłat za przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora oceny organoleptycznej, badań makroskopowych i laboratoryjnych w celu wydania paszportu roślin, świadectwa fitosanitarnego lub innego dokumentu lub oznakowania, od czego uzależnia się możliwość przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów poza gospodarstwo (miejsce produkcji) z nałożoną kwarantanną, dodaje się ust. 7 regulujący tę kwestię. Biorąc pod uwagę, że badania takie są wykonywane na wniosek zainteresowanego podmiotu i w jego interesie (wyprowadzanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, mogących potencjalnie przenosić organizmy kwarantannowe, poza obszar objęty działaniami kwarantannowymi, w związku z wystąpieniem tych organizmów, należy traktować jako działanie wyjątkowe, dopuszczane przez niektóre przepisy wykonawcze do ustawy regulujące zasady zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych), do ponoszenia kosztów tych badań jest obowiązany ten podmiot.

3. W przepisie art. 13 ustawy o ochronie roślin proponuje się uproszczenie procedury dokonywania wpisu do rejestru przedsiębiorców poprzez odstąpienie od wydawania decyzji administracyjnej. Jediną przesłanką do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców jest bowiem właściwie wypełniony wniosek o dokonanie takiego wpisu (jeżeli zawiera on wszystkie wymagane informacje, wojewódzki inspektor każdorazowo dokonuje wpisu). A zatem brak jest uzasadnienia dla wydawania w takim przypadku decyzji administracyjnej – przepisy nie przewidują bowiem przypadku, w którym po spełnieniu wymagań formalnych przez wnioskodawcę, mogłaby zostać wydana decyzja odmowna. Jednocześnie, w przypadku złożenia wniosku niezawierającego wszystkich wymaganych informacji, wojewódzki inspektor będzie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni. W razie nieuzupełnienia braków w tym terminie, wniosek będzie pozostawiony bez rozpoznania. Decyzja administracyjna powinna zostać jednak co do zasady zachowana w przypadku wykreślenia podmiotu z rejestru. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami, wykreślenie podmiotu z rejestru przedsiębiorców będzie mogło nastąpić:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) po uzyskaniu informacji o zgonie osoby wpisanej do rejestru przedsiębiorców;

- 4) jeżeli dane podane we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców były niezgodne ze stanem faktycznym;
- 5) niezaktualizowania w wyznaczonym terminie stwierdzonych drobnych niezgodności ze stanem faktycznym danych podanych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców.

Wykreślenie podmiotu z rejestru przedsiębiorców w przypadkach, o których mowa w pkt 1, 2, 4 i 5, powinno następować w drodze decyzji administracyjnej, aby zapewnić podmiotom możliwość odwołania się od takiej decyzji (wykreślenie z tego rejestru wiąże się z utratą uprawnień do wykonywania działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru).

4. Art. 14 ust. 2 ustawy o ochronie roślin obliguje wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do przeprowadzania kontroli podmiotów wpisanych do prowadzonego przez niego rejestru przedsiębiorców (obejmującego przede wszystkim rolników), przynajmniej raz w roku.

Proponuje się odstąpienie od wykonywania kontroli u podmiotów, które w danym roku nie prowadzą uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie roślin (czyli nie wykonują w danym roku działalności podlegającej obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców). Rozwiązanie to nie narusza obowiązków wynikających z art. 4 dyrektywy Komisji 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustanawiającej obowiązki, jakim podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych lub innych oraz ustanawiająca szczegóły ich rejestracji (Dz. Urz. WE L 344 z 26.11.1992, str. 38), który stanowi iż: „Państwa Członkowskie zapewniają spełnianie obowiązków określonych w art. 2 ust. 2 poprzez okresowe sprawdzanie co najmniej raz w roku zapisów i odnośnych dokumentów, jak opisano w art. 2 ust. 2 lit. b)”. Na podstawie art. 2 ust. 2 lit. b tej dyrektywy podmiot wpisany do rejestru jest zobowiązany do „utrzymywania zapisów w celu skompletowania informacji dostępnych dla wymienionych odpowiedzialnych urzędowych organów w sprawie roślin, produktów roślinnych lub innych,

– nabywanych w celu składowania lub sadzenia roślin w obiektach,

– w trakcie produkcji, lub

– przesyłanych do innych miejsc,

i utrzymywanie odpowiednich dokumentów przez co najmniej jeden rok;”. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców będzie informował wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, w formie pisemnej lub elektronicznej, że w danym roku nie będzie prowadził działalności wymagającej wpisu do tego rejestru. Tym samym nie będzie miało uzasadnienia prowadzenie w danym roku dokumentacji, o której mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy 92/90/EWG.

Jednocześnie konieczne będzie zobowiązanie podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców do przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi, na jego żądanie, planów rozmieszczenia upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie roślin. Takie rozwiązanie pozwoli na właściwe zaplanowanie kontroli i niekierowanie inspektorów do gospodarstw, które w danym roku nie prowadzą działalności związanej z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami szczególnie podatnymi na porażenie przez organizmy kwarantannowe. Proponowane rozwiązanie, poprzez umożliwienie właściwego i efektywnego zarządzania zasobami Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, pozwoli na sprawne prowadzenie kontroli, których wynikiem jest przede wszystkim wydawanie paszportów roślin uprawiających do wprowadzania określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do obrotu (Inspekcja będzie mogła uzyskać przed przystąpieniem do czynności kontrolnych informacje o uprawianych roślinach, lokalizacji upraw, wielkości produkcji, co pozwoli na właściwe zaplanowanie i przygotowanie kontroli). Tym samym efekty wprowadzenia proponowanego rozwiązania będą korzystne także dla podmiotów obowiązanych do przekazywania planów rozmieszczenia upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie roślin.

W związku z tym, w art. 14 ust. 1 po pkt 5a ww. ustawy proponuje się dodanie pkt 5b zobowiązującego podmioty wpisane do rejestru do przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi na jego żądanie planów rozmieszczenia upraw miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy. Ponadto po ust. 2 dodaje się ust. 2a, zgodnie z którym do dnia 30 kwietnia należy poinformować wojewódzkiego inspektora, że w danym roku podmiot nie będzie prowadził uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe. Natomiast proponowany ust. 2b stanowi, że urzędowe kontrole u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców nie będą dotyczyć tych podmiotów, które w danym roku nie prowadzą uprawy w/w roślin.

Aby możliwe było skuteczne wyeliminowanie przypadków nadużywania rozwiązania wprowadzonego projektowanym ust. 2b zmienione zostało wprowadzenie do wyliczenia w ust. 3.

Przepisy UE zobowiązujące państwa członkowskie do rejestrowania producentów i podmiotów prowadzących obrót materiałem szkółkarskim roślin sadowniczych, materiałem rozmnożeniowym i materiałem nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych zostały pierwotnie implementowane do polskiego porządku prawnego przepisami o ochronie roślin. Podmioty zajmujące się tą działalnością powinny być wpisane do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez

wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Obowiązek ten został ustanowiony w pkt 5 załącznika nr 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1227 oraz z 2016 r. poz. 642) wydanego na podstawie art. 13 ust. 6 i art. 20 ust. 1 ustawy o ochronie roślin. Obowiązek prowadzenia ewidencji podmiotów prowadzących działalność objętą zakresem przepisów o nasiennictwie został następnie przewidziany w przepisach art. 84, 86 i 87 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2017 r. poz. 633). Jednocześnie przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 kwietnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych (Dz. U. poz. 571) uchylono obowiązek rejestracji na podstawie przepisów o ochronie roślin podmiotów objętych regulacjami przepisów o nasiennictwie.

Natomiast w art. 92–94 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie określono obowiązki podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym. W związku z powyższym należy uchylić obowiązek ustanowiony w art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie roślin dotyczący spełnienia przez zarejestrowany podmiot wymogów określonych w przepisach o nasiennictwie. Konsekwencją powyższego jest zmiana w art. 14 ust. 4 ustawy o ochronie roślin.

Ponadto w art. 14 w ust. 1 ustawy o ochronie roślin dodano pkt 7, który ma na celu zapewnienie wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa skutecznego i sprawnego przeprowadzenia kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców.

5. Przepisy państw trzecich, regulujące wymagania fitosanitarne dla importowanych towarów, mogą zawierać zarówno wymogi, które można potwierdzić poprzez kontrolę towarów (np. na podstawie badań roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na obecność organizmów szkodliwych), jak i wymogi wobec podmiotów prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem, przygotowywaniem do wysyłki i wysyłką tych towarów (np. na podstawie urzędowych kontroli oceniających, czy podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów spełniają wymagania państwa trzeciego). W związku z tym przewidziano zmianę w art. 18 ust. 2 ustawy o ochronie roślin.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, jeżeli świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy dla miejsca uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających wysyłce, konieczne jest dołączenie do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego zaświadczenia wojewódzkiego inspektora właściwego dla tego miejsca, potwierdzającego spełnienie importowych wymagań państwa trzeciego w miejscu produkcji lub wytwarzania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów (jeżeli potwierdzenia takich wymagań wymaga państwo importujące). Obecne przepisy nie regulują

jednak sytuacji, w której wojewódzki inspektor wydaje świadectwo fitosanitarne dla towarów pochodzących z innego państwa członkowskiego, a wymagania fitosanitarne państwa importującego odnoszą się także do miejsca produkcji położonego w tym państwie. Stosownej zmiany w tym zakresie wymaga więc art. 18 ust. 4 pkt 3 ustawy o ochronie roślin. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu, do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego będzie zatem możliwe dołączenie zaświadczenia wydanego także przez organ właściwy do spraw zdrowia roślin innego państwa członkowskiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, potwierdzającego spełnienie wymagań specjalnych dotyczących miejsca ich uprawy lub wytwarzania.

Obecne przepisy nie uwzględniają możliwości odstąpienia od obowiązku dołączania wymaganych przepisami ustawy o ochronie roślin załączników do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego, jeżeli załączniki te zostały już dołączone do innego wniosku.

W praktyce obowiązek każdorazowego dołączania do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego określonych załączników tej samej treści generuje jedynie utrudnienia i koszty dla wnioskodawcy. O ile działanie takie jest uzasadnione w przypadku różnych wniosków i załączników, o tyle w przypadku kolejnych wniosków, w których załączniki się powtarzają, zasadne byłoby wprowadzenie rozwiązań polegających na jednorazowym złożeniu dokumentu. Ograniczy to obciążenia administracyjne nałożone na podmioty.

W związku z tym, w art. 18 ustawy o ochronie roślin proponuje się dodać ust. 4a stanowiący, że jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4, zostały uprzednio dołączone do innego wniosku, skierowanego do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, o wydanie świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu, wnioskodawca nie przedkłada tego dokumentu, lecz wskazuje wniosek, do którego te dokumenty zostały załączone.

Zmiany wprowadzane ust. 4 poprzez dodanie pkt 5, podobnie jak w ust. 2 tego artykułu, są konsekwencją dodania w nowym art. 19a nowelizowanej ustawy regulacji dotyczących rejestru eksporterów. Zmiany te wynikają z faktu, iż wymogi fitosanitarne niektórych państw trzecich odnoszą się nie tylko do samych importowanych towarów i miejsc ich produkcji, ale także podmiotów zaangażowanych w ich produkcję, przygotowanie wysyłki i eksport (wpis do rejestru prowadzonego przez organizację ochrony roślin państwa eksportującego, prowadzenie określonej dokumentacji, itp.).

6. W wyniku działań Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi powiększa się liczba państw do których można eksportować polskie produkty rolno-spożywcze. Jednak warunkiem otwarcia rynków części państw jest przestrzeganie ściśle ustalonych warunków wysyłki i ustanowienia określonych procedur w państwie eksportującym. Powtarzającym się wymogiem jest ustanowienie urzędowego rejestru podmiotów upoważnionych do eksportu do danego państwa. Wpis do takiego rejestru jest

możliwy jedynie po spełnieniu wymogów tego państwa. W zależności od wymogów państwa importującego konieczne jest też prowadzenie nadzoru nad takimi podmiotami w celu zagwarantowania przestrzegania wymagań tego państwa. Ponadto, jeżeli podmiot nie spełnia wymagań tego państwa, co zostanie ustalone przez polski organ kontrolny lub przez odpowiednią służbę państwa importującego podczas kontroli przesyłki, powinna istnieć możliwość wykreślenia takiego podmiotu z rejestru i tym samym uniemożliwienia mu dalszej wysyłki.

Obecnie uprawnień do prowadzenia takiego rejestru nie posiada żadna ze służb kontrolujących produkcję i eksport towarów rolno-spożywczych. Mając na uwadze, że zgodnie z art. 79 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. do zakresu działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin należy m.in. wydawanie świadectw fitosanitarnych, a więc także kontrola spełnienia wymagań państw trzecich, potwierdzanego wydaniem takiego świadectwa, zaproponowano wyszczególnienie w zadaniach tej Inspekcji prowadzenia spraw związanych z rejestrem eksporterów.

Jak wyżej wskazano, wprowadzenie art. 19a skutkuje koniecznością dostosowania przepisów art. 18 ust. 2 oraz ust. 4 (poprzez dodanie pkt 5).

Proponuje się, aby kontrole podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów mogły być wykonywane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa lub podmioty prowadzące działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie przepisów o środkach ochrony roślin (podmioty certyfikujące). Rozwiązanie takie jest zgodne z wymaganiami niektórych państw trzecich – wymagają one kontroli podmiotów prowadzących uprawę roślin lub wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących lub wyprowadzających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przeznaczone do wysyłki, przez organy krajowej organizacji ochrony roślin państwa eksportującego lub podmioty działające na podstawie upoważnienia takich organów. Jednocześnie możliwość przeprowadzania kontroli przez podmioty certyfikujące, które posiadają odpowiednie przygotowanie organizacyjne, pozwoli w praktyce ograniczyć obciążenia Inspekcji – wymagania państw trzecich obejmować mogą nawet kilkukrotną kontrolę podmiotu w trakcie sezonu. Aby zapewnić jednak nadzór Inspekcji nad prawidłowym wykonywaniem kontroli przez podmioty certyfikujące, podmiot certyfikujący będzie mógł przeprowadzać kontrole, jeżeli:

- 1) została zatwierdzona przez Głównego Inspektora szczegółowa metodyka określająca zasady integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, udostępniona na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa;

2) podmiot ten został upoważniony przez Głównego Inspektora do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie przeprowadzania takich kontroli na podstawie przepisów art. 85 pkt 7 ustawy o ochronie roślin.

Jednocześnie, w przypadku gdy kontrola wpisanych do rejestru eksporterów będzie przeprowadzana przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do tej kontroli będą miały zastosowanie przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Ponieważ wymagania państwa do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub przez które będą przemieszczane, mogą dotyczyć kontroli tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jak również innych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mogą być porażone przez organizmy kwarantannowe tych państw, w art. 19a w ust. 3, określającym dane, jakie powinny być zawarte we wniosku o wpis do rejestru eksporterów, zaproponowano aby podmiot zainteresowany wpisem wskazywał m.in. „nazwę botaniczną rośliny lub nazwę produktu roślinnego lub przedmiotu, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub wyprawdane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, ze wskazaniem tych, które mają być wyprawdane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z określeniem miejsca uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, oraz określeniem państwa trzeciego, do którego mają one być wyprawdane lub państwa, przez które będą one przemieszczane”.

Ponieważ państwa do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub przez które będą przemieszczane, mogą wymagać udostępnienia informacji o podmiotach wpisanych do rejestru eksporterów, w art. 19a w ust. 8 zawarto stosowną normę. Jednocześnie wymaga to uwzględnienia w ust. 7 normy określonej obowiązkiem zapewniania przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa dostępu do danych zawartych w rejestrze Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Mając na uwadze, że Ponieważ państwa do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub przez które będą przemieszczane, mogą wymagać przeprowadzenia przez przedstawicieli swojej służby ochrony roślin kontroli u wybranych podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów, stosowna norma została zawarta w art. 19a ust. 9 pkt. 3.

7. Zgodnie z pkt 2 działu I część A załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych opakowania drewniane (skrzynie, pudła, klatki, palety, palety skrzyniowe i podobne opakowania) pochodzące z państw trzecich innych niż Konfederacja

Szwajcarska, powinny być poddane jednemu z zabiegów określonych w załączniku nr I do Międzynarodowego Standardu w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15 oraz opatrzone znakiem zgodnym z załącznikiem nr II do tego Standardu, potwierdzającym wykonanie takiego zabiegu. Wymaganie to dotyczy wszystkich opakowań drewnianych niezależnie od tego jaki towar jest w nich przewożony. Jednak ze względu na charakter ładunku (duże gabaryty np. maszyn, delikatność lub konieczność zapewnienia stałych warunków temperatury, wilgotności lub atmosfery) nie zawsze istnieje możliwość dokonania na przejściu granicznym kontroli opakowań drewnianych. W związku z tym uznano, że należy dopuścić możliwość kontroli opakowań drewnianych w miejscu przeznaczenia przesyłki lub w innym miejscu wyznaczonym przez wojewódzkiego inspektora. W tym celu w art. 24 nowelizowanej ustawy proponuje się dodanie ust. 2a-2c.

Proponowane rozwiązanie powinno być jednak ograniczone do ściśle określonych przypadków i nie może stwarzać zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania. Dlatego proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa mógł wyrazić zgodę na przeprowadzenie kontroli dokumentów opakowań drewnianych, kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności tych opakowań, w miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) przeprowadzenie kontroli fitosanitarnej tych opakowań w miejscu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonego ładunku;
- 2) transport tych opakowań nie stwarza zagrożenia rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych;
- 3) opakowania te nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe.

Należy bowiem zaznaczyć, że w przypadku niektórych ładunków jest wymagane stosowanie specjalistycznych opakowań, wykluczających ich przeładunek w nieprzygotowanych do tego miejscach, a więc jest konieczność przeprowadzenia kontroli w innych wyznaczonych miejscach. Ponadto jeżeli wojewódzki inspektor zaobserwuje objawy porażenia opakowań drewnianych przez organizmy szkodliwe, nie będą one mogły, ze względu na potencjalne zagrożenie fitosanitarne, zostać wprowadzone na obszar kraju.

Zgoda taka powinna być także poprzedzona zasięgnięciem opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca przeznaczenia opakowań drewnianych, który powinien potwierdzić, że może zapewnić warunki dla bezpiecznej kontroli tych opakowań, a także organów Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zapewnienia właściwego nadzoru celnego nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach.

Proponowane rozwiązanie nie narusza postanowień dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.). Zgodnie z przepisami art. 13 ust. 3 tej dyrektywy „Państwa Członkowskie zapewniają, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty inne niż te wymienione w ust. 1 lub 2, które pochodzą z państwa trzeciego i przywożone są na obszar celny Wspólnoty, mogą od momentu wprowadzenia być poddane nadzorowi przez odpowiedzialne organy urzędowe, w odniesieniu do pierwszego, drugiego lub trzeciego tiret ust. 1 pkt i). Takie rośliny, produkty roślinne lub przedmioty obejmują drewno w formie materiałów sztauerskich, rozpórek, palet lub opakowań, których używa się w przewozie wszelkiego rodzaju przedmiotów. W przypadku zastosowania przez organ urzędowy takiego nadzoru dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pozostają pod takim nadzorem określonym w ust. 1 do czasu wypełnienia wszelkich odpowiednich formalności w celu upewnienia się, że zgodne są one z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy”. Mając na uwadze powyższe regulacje dyrektywy 2000/29/WE, zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1b zmienianej ustawy, opakowania drewniane nie podlegają obowiązkowi wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez wyznaczone punkty wwozu i w związku z tym nie są każdorazowo poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej. Umożliwia to zatem zastosowanie wobec nich proponowanych rozwiązań.

Jednocześnie, wprowadzone zmiany wymagają zmiany porządkowej w art. 24 ust. 2 pkt 1 nowelizowanej ustawy, polegającej na zaktualizowaniu odesłań.

8. Niezależnie od zmian wprowadzonych w art. 24 nowelizowanej ustawy, proponuje się także dopuszczenie możliwości wyrażenia zgody na dokonanie zniszczenia opakowań drewnianych, które nie zostały oznakowane zgodnie z tym standardem, lub poddania ich zabiegom zwalczającym organizmy szkodliwe, jeżeli wykonanie tego na przejściu granicznym uniemożliwia charakter ładunku oraz nie stwarza to zagrożenia fitosanitarnego. Zmiana ta została zawarta w dodawanych ust. 4 i 5 w art. 25 nowelizowanej ustawy. Analogicznie, jak w przypadku zmian wprowadzanych w art. 24 nowelizowanej ustawy, proponowane rozwiązanie powinno być jednak ograniczone do ściśle określonych przypadków i nie może stwarzać zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania. Dlatego proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa mógł wyrazić zgodę na zniszczenie opakowań drewnianych lub poddanie ich zabiegom fitosanitarnym, w miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) przeładunek, zniszczenie opakowań drewnianych lub poddanie ich zabiegom zwalczającym organizmy szkodliwe jest niemożliwe w miejscu wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub mogłyby spowodować uszkodzenie przewożonego ładunku;

- 2) transport tych opakowań nie stwarza zagrożenia rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych;
- 3) opakowania te nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe.

Należy bowiem zaznaczyć, że w przypadku niektórych ładunków jest wymagane stosowanie specjalistycznych opakowań, wykluczających ich przeladunek w nieprzygotowanych do tego miejscach, a więc jest konieczność przeprowadzenia kontroli w innych wyznaczonych miejscach. Ponadto jeżeli wojewódzki inspektor zaobserwuje objawy porażenia opakowań drewnianych przez organizmy szkodliwe, nie będą one mogły, ze względu na potencjalne zagrożenie fitosanitarne, zostać wprowadzone na obszar kraju.

Decyzja o nakazaniu zniszczenia lub poddania opakowań drewnianych zabiegom fitosanitarnym będzie mogła zostać podjęta po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca przeznaczenia tych opakowań, który powinien potwierdzić, że może zapewnić warunki dla ich bezpiecznego zniszczenia lub poddania odpowiednim zabiegom, a także organów Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zapewnienia właściwego nadzoru celnego nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach.

9. Celem granicznej kontroli fitosanitarnej jest ochrona kraju przed wprowadzeniem z państw trzecich organizmów kwarantannowych (podlegających obowiązkowi zwalczania) lub innych organizmów szkodliwych dla roślin, które zostaną uznane za stwarzające zagrożenie dla upraw roślin lub lasów. Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o ochronie roślin wprowadzane z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są poddawane każdorazowo granicznej kontroli fitosanitarnej, jeżeli:

- 1) istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania lub
- 2) nie można ustalić ich tożsamości, lub
- 3) istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 ustawy o ochronie roślin, lub przez organizmy niekwarantannowe, i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1 nowelizowanej ustawy, organizmy kwarantannowe mogą być wprowadzane i przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na potrzeby podmiotów posiadających pozwolenie na badania, o którym mowa w art. 33 ust. 2 tej ustawy albo na potrzeby Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Pozwolenie na badania udzielane jest przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa podmiotom prowadzącym prace naukowo-badawcze lub prace nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych. W takim przypadku towary te powinny zostać zaopatrzone w dokument

przewozowy oraz w świadectwo fitosanitarne, jeżeli jest wymagane. Obecne przepisy nie regulują zatem w sposób bezpośredni konieczności prowadzenia kontroli importowanych organizmów szkodliwych w celu sprawdzenia, czy są sprowadzane na potrzeby podmiotów posiadających pozwolenie na badania albo na potrzeby Inspekcji, odnosząc się jedynie do sprawdzenia zgodności z pozwoleniem na badania. W związku z powyższym proponuje się uzupełnienie obecnej normy art. 34 ust. 2 nowelizowanej ustawy.

10. Konsekwencją zmian wprowadzonych w nowym art. 19a jest uwzględnienie w zakresie zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wymienionych w art. 79 nowelizowanej ustawy, prowadzenia rejestru eksporterów.
11. Zmiana wprowadzona w art. 83 ma charakter porządkowy i wynika z wprowadzenia skrótu dla Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa w nowym art. 19a ust. 11 pkt 1 nowelizowanej ustawy.
12. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w zakresie nadzoru nad prawidłowością stosowania środków ochrony roślin. W szczególności współpraca ta dotyczy kontroli wymogów wzajemnej zgodności *cross-compliance*. W związku z tym wymagane jest zapewnienie odpowiedniego przepływu informacji o wynikach kontroli pomiędzy ww. instytucjami. Z tego powodu wprowadza się odpowiednią normę w art. 95 ust. 3a i 3c pkt 1 nowelizowanej ustawy. Przepisy te regulują przekazywanie danych przez Inspekcję Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Jednocześnie, proponuje się dodanie w nowelizowanej ustawie art. 102a, regulującego przekazywanie Inspekcji danych niezbędnych do prowadzenia kontroli przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Ponadto, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w zakresie nadzoru nad jednostkami certyfikującymi i produkcją ekologiczną. W szczególności Inspekcja uczestniczy w wyjaśnianiu przyczyn obecności w produktach ekologicznych niedozwolonych środków ochrony roślin, w tym pochodzących ze znosu cieczy roboczej w trakcie zabiegów wykonywanych na polach sąsiadujących. Współpraca ta wymaga jednak przepływu informacji o wynikach kontroli pomiędzy organami Inspekcji. Z tego powodu wprowadza się odpowiednią normę w art. 95 ust. 3b i 3c pkt 2 nowelizowanej ustawy.

Wprowadzenie omawianych przepisów wynika z faktu, iż zgodnie z przepisami art. 95 ust. 3 nowelizowanej ustawy „uzyskane w wyniku czynności kontrolnych akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań Inspekcji i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów”. Przekazywanie przez Państwową Inspekcję

Ochrony Roślin i Nasiennictwa informacji o wynikach uzyskanych w wyniku kontroli innym podmiotom podlega zatem istotnym ograniczeniom.

13. Proponowane zmiany przepisu art. 102 nowelizowanej ustawy mają na celu horyzontalne uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z organami administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego i zawodowego oraz innymi państwowymi jednostkami organizacyjnymi. W obecnym brzmieniu art. 102 jego regulacje zostały bowiem ograniczone wyłącznie do współpracy Inspekcji z organami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego, pozostawiając nieuregulowaną kwestię współpracy z innymi jednostkami.
14. W dodawanym art. 102a nowelizowanej ustawy proponuje się uregulować zasady przekazywania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa danych niezbędnych do prowadzenia kontroli, przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
Dane będą przekazywane Inspekcji na potrzeby:
  - 1) wykonywania zadań z zakresu nadzoru fitosanitarnego – dotyczy to przede wszystkim danych niezbędnych dla wydawania decyzji w sprawie zwalczania lub zapobieganiu się organizmów kwarantannowych, czyli organizmów szczególnie groźnych dla roślin, dotychczas niewystępujących na terenie kraju lub występujących na ograniczonym obszarze, które w razie zadomowienia się mogą powodować istotne straty w uprawach lub ekosystemach;
  - 2) nadzoru nad prawidłowością obrotu i stosowania środków ochrony roślin w celu eliminowania zagrożeń dla konsumenta lub środowiska, związanych z nieprawidłowym stosowaniem tych preparatów – w ten sposób Inspekcja uzyska pełniejszą informację o podmiotach stosujących środki ochrony roślin (proponowane rozwiązanie stanowi wykonanie zalecenia nr 5 audytu przeprowadzonego w Polsce w dniach od 28 maja do 5 czerwca 2013 r. w celu oceny kontroli pestycydów przez ekspertów Komisji Europejskiej [DG(SANCO) 2013-6640] – „zapewnić, aby w trakcie planowania kontroli stosowania środków ochrony roślin uwzględniono wszystkich profesjonalnych użytkowników zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004”), a także zapewniona będzie spójność działań Inspekcji i Agencji w razie stwierdzenia nieprawidłowości (przede wszystkim Agencja nie ma możliwości prawnych podejmowania działań administracyjnych w odniesieniu do roślin, które w wyniku nieprawidłowego stosowania środków ochrony roślin mogą stanowić zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego).
15. Zmiany wprowadzane w przepisach art. 107 ust. 1 pkt 5a i 5b nowelizowanej ustawy są konsekwencją zmian wprowadzanych w art. 108 tej ustawy.

16. Zgodnie z art. 108 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin kto wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 tej ustawy – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2.270 zł.

Z doświadczenia zdobytego w ciągu dotychczasowego stosowania tego przepisu wynika, że kara ta jest w ogromnej części stosowana w przypadku drobnych producentów materiału roślinnego i wynika z ich niewiedzy. Wysokość kary jest zatem nieproporcjonalna do przewinienia. W tej sytuacji właściwszym środkiem w razie naruszenia obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje się zastosowanie kary w postaci grzywny, która może być nakładana w drodze mandatu karnego, i która jest stosowana w przypadku innych czynów naruszających przepisy tej ustawy, przewidując także możliwość pouczenia osoby, która nie dopełniła wymagań przepisów ustawy i nałożenie kary dopiero w przypadku niezastosowania się do tego pouczenia. Proponuje się zatem wykreślenie z art. 108 ust. 1 pkt 3 i jednocześnie dodanie w art. 107 w ust. 1 pkt 5b, zgodnie z którym grzywnie podlegać będzie ten, kto wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wymaganego wpisu do rejestru przedsiębiorców.

Jednocześnie w art. 108 nowelizowanej ustawy proponuje się wprowadzenie opłaty sankcyjnej w przypadku:

- niewykonania obowiązków wynikających z decyzji administracyjnej wydanej przez wojewódzkiego inspektora na podstawie art. 8 ust. 1 lub 4 w związku z wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmu kwarantannowego,
- wyprowadzania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do wyprowadzenia do innych państw członkowskich roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli podmiot dokonujący tego wyprowadzania lub przemieszczania nie spełnia warunków prowadzenia przemieszczania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymaganych przy ich wyprowadzaniu do innych państw członkowskich lub nie zaopatruje ich w dokumenty lub oznakowania, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3, wymagane przy przemieszczaniu ich do innych państw członkowskich.

Obecne przepisy ustawy nie zawierają efektywnych mechanizmów przymuszania podmiotów do wykonania zobowiązań wynikających z wydanych decyzji administracyjnych. Na ogół nie jest także możliwe zastosowanie rozwiązań wynikających z przepisów ustawy z dnia 17 czerwca

1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201), takich jak grzywnę w celu przymuszenia lub wykonanie zastępcze – dotyczy to m.in. przypadków, w których podmiot w sposób niezgodny z decyzją wykorzystał (np. wprowadził do obrotu, wyprowadził do innego państwa członkowskiego) materiał roślinny uznany za porażony lub prawdopodobnie porażony. W tym przypadku proponuje się, aby maksymalna wysokość opłaty sankcyjnej wynosiła 2.270 zł, czyli była równa wynikającej z dotychczasowych przepisów opłacie sankcyjnej za brak wpisu do rejestru przedsiębiorców.

Wprowadzenie opłaty sankcyjnej w przypadku niespełnienia wymagań obowiązujących przy wyprowadzaniu określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do innych państw członkowskich, ma w szczególności na celu zapewnienie wywiązania się Polski ze zobowiązań wynikających z przyjętych przed akcesją do Unii Europejskiej ustaleń z Komisją Europejską i pozostałymi państwami członkowskimi, związanych z wysokim poziomem występowania w kraju bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, sprawcy bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (poziom porażenia bulw ziemniaka w Polsce, utrzymujący się obecnie na poziomie około 9% badanych partii, jest około 10 razy wyższy od poziomu porażenia dla pozostałych państw członkowskich). Jak wyżej wskazano, zgodnie z tymi ustaleniami, w przypadku wysyłki ziemniaków z Polski do innych państw członkowskich muszą być spełnione dodatkowe wymagania fitosanitarne (dokumentem potwierdzającym spełnienie tych wymagań jest zaświadczenie wydawane przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie art. 17 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1121, z późn zm.)). Jednocześnie jednak, jak pokazuje dotychczasowa praktyka, mandat karny wydawany w razie naruszenia tych regulacji nie stanowi kary zniechęcającej do naruszania prawa – jego wysokość jest niewspółmiernie mała w porównaniu z wartością transportu bulw ziemniaka. W związku z powyższym, proponuje się wprowadzenie opłaty sankcyjnej w przypadku wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich towarów niespełniających obowiązujących w takim przypadku wymagań, w wysokości do 12.500 zł. Kwota ta odpowiada szacunkowej wartości transportu samochodowego bulw ziemniaka i została skalkulowana przy założeniu iż transport ten ma masę 24 t, a średnia cena tony ziemniaka późnego jadalnego to 522,7 zł (wg danych GUS za 2016 r. – materiał Skup i ceny produktów rolnych w 2016 r., udostępniony na stronie internetowej <http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rolnictwo-lesnictwo/rolnictwo/skup-i-ceny-produktow-rolnych-w-2016-r-,7,13.html>).

Ponadto, proponuje się uchylene przepisów ust. 4-9, mając na uwadze, że przepisy te dotyczą spraw uregulowanych w dziale VIA Administracyjne kary pieniężne ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

Wprowadzenie powyższych rozwiązań wymaga także odpowiedniej zmiany brzmienia przepisu art. 107 ust. 1 pkt 5b i pkt 10 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

17. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054) w art. 12 wprowadza się zmiany dotyczące rejestracji w komputerowej bazie danych zawierającej wykaz odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej są dostępne w Polsce. Celem zmiany jest umożliwienie wprowadzania bez wydawania decyzji administracyjnej modyfikacji w bazie zgodnych z wolą i na wniosek podmiotu. Proponowana zmiana ma na celu uproszczenie obowiązujących procedur.
18. W pierwszym roku funkcjonowania systemu integrowanej produkcji roślin pod nadzorem jednostek certyfikujących zidentyfikowanych zostało kilka koniecznych do zharmonizowania wymagań w obszarze integrowanej produkcji roślin (IP), w tym:
  - 1) zmiana terminu zgłaszania podmiotowi certyfikującemu zamiaru stosowania IP,
  - 2) możliwość udostępniania certyfikatów,
  - 3) unieważnianie certyfikatu.

Tym samym zaproponowano w projekcie ustawy zmianę przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (zmianę brzmienia art. 55 ust 2 i 9, dodanie w art. 57 ust. 6a oraz zmiany w art. 60 i 61).

Zmiany wprowadzane w art. 55 zmienianej ustawy mają na celu doprecyzowanie terminu zgłaszania zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin w przypadku upraw wieloletnich – zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami będzie to 1 marca danego roku. Termin wynikający z przepisów dotychczasowych – przed rozpoczęciem okresu ich wegetacji – był bowiem terminem nieprecyzyjnym. Ponadto, proponuje się wydłużenie terminu na wydawanie przez podmiot certyfikujący zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru producentów roślin, którzy zgłosili zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin, z 14 do 21 dni. Zmiana ta wynika ze zgłaszanych przez podmioty certyfikujące problemów z dotrzymaniem terminu wynikającego z obecnych przepisów. Zmiana ta nie będzie miała negatywnego oddziaływania na producentów roślin. W art. 57 zmienianej ustawy proponuje się wprowadzenie normy, obligującej podmioty certyfikujące do zamieszczania na stronach internetowych informacji o wydanych certyfikatach poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin. Rozwiązanie to ułatwi nabywcom roślin weryfikację, czy faktycznie zostały one wyprodukowane zgodnie z zasadami integrowanej produkcji roślin i ograniczy ryzyko powstawania w tym zakresie ewentualnych nieprawidłowości lub fałszerstw. Analogiczne rozwiązanie jest obecnie stosowane w systemie rolnictwa ekologicznego.

Zmiany proponowane w art. 60 i 61 ust. 2 zmienianej ustawy dotyczą wzajemnego przekazywania przez podmioty certyfikujące i wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa informacji o nieprawidłowościach stwierdzonych w ramach kontroli podmiotów, uczestniczących w systemie integrowanej produkcji roślin. Pozwoli to na skuteczny nadzór nad integrowaną produkcją roślin i ograniczy ryzyko, iż certyfikaty poświadczające jej stosowanie będą wydawane w odniesieniu do towarów, wytworzonych niezgodnie z zasadami tego systemu. Ponadto, podmioty certyfikujące, w razie stwierdzenia nieprawidłowości w stosowaniu środków ochrony roślin, nie mogą podejmować działań mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia do obrotu towarów mogących potencjalnie stwarzać zagrożenie dla konsumenta lub wyeliminowanie ich z rynku. Proponowane rozwiązania mają zatem na celu zapewnienie wiarygodności systemu integrowanej produkcji roślin i ochronę konsumenta.

Ponadto, podmioty certyfikujące będą zobowiązane do przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi informacji o dokonaniu wpisu producenta rolnego do rejestru producentów, którzy zgłosili zamiar prowadzenia integrowanej produkcji roślin, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia dokonania tego wpisu, a nie raz w roku (do dnia 31 stycznia), jak do tej pory. Pozwoli to na zapewnienie bardziej efektywnego nadzoru nad systemem integrowanej produkcji roślin, co jest w szczególności istotne w kontekście zmian wprowadzanych art. 19a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, uprawniających podmioty certyfikujące do wykonywania kontroli producentów wpisanych do rejestru eksporterów, w celu potwierdzenia spełnienia wymagań państwa importującego towary, na potrzeby wydania świadectwa fitosanitarnego.

Zmiany wprowadzane w art. 61 ust. 3 nowelizowanej ustawy zmieniają podmiot właściwy do unieważniania certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin. Obecnie czynności te wykonuje wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, po wejściu w życie projektowanej ustawy czynności te będzie wykonywał podmiot certyfikujący, co jest zgodne z zasadami akredytacji tych podmiotów. Zgodnie bowiem z normą PN-EN ISO/IEC 17065 *Ocena zgodności. Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi*, cofanie certyfikatów jest zadaniem akredytowanych podmiotów i w tym zakresie obecne przepisy nowelizowanej ustawy wymagają zmiany w celu zapewnienia spójności z ww. normą.

Jednocześnie, w art. 4-12 projektowanej ustawy przewidziano przepisy regulujące sprawy związane z wejściem w życie projektowanej ustawy.

W przepisach tych proponuje się, aby:

- do postępowań w sprawie wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; wprowadzane w tym zakresie zmiany mają bowiem

na celu eliminację ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych (w odniesieniu do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa i opłat za czynności wykonywane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa),

- do postępowań w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy tej ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; projektowane przepisy upraszczają bowiem procedurę wpisu do rejestru, rezygnując z wydawania w tej sprawie decyzji administracyjnej,
- do postępowań w sprawie wydania świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; wprowadzane zmiany są bowiem korzystne dla podmiotów ubiegających się o wydanie tych świadectw,
- do granicznej kontroli fitosanitarnej rozpoczętej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy były stosowane przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; wprowadzane zmiany są bowiem korzystne dla podmiotów – w szczególności dotyczy to rozwiązań proponowanych w odniesieniu do kontroli opakowań drewnianych,
- do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegającym sankcjom na przepisów art. 107 ust. 1 pkt 10 i art. 108 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 były stosowane przepisy dotychczasowe, tak aby zapewnić możliwość nakładania sankcji za czyny popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- do postępowań w sprawie wpisu do bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; projektowane przepisy upraszczają bowiem procedurę wpisu do bazy danych, rezygnując z wydawania w tej sprawie decyzji administracyjnej,
- do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin, nieprzekazanego podmiotowi certyfikującemu przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosowane były przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą – projektowana ustawa wprowadza bowiem bardziej precyzyjny termin

przekazywania takich zgłoszeń niż przepisy dotychczasowe, uzależniające go od rozpoczęcia wegetacji roślin, która w różnych regionach Polski rozpoczyna się w różnych terminach;

- zaświadczenia potwierdzające nadanie podmiotowi certyfikującemu przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, numeru wpisu do rejestru takich podmiotów, prowadzonego na podstawie art. 55 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, niewydane przed dniem wejścia w życie tej ustawy, zostały wydane na podstawie przepisów tej ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą – projektowana ustawa wprowadza bowiem zmianę terminu na przekazanie takich zaświadczeń z 14 do 21 dni, wprowadzając tym samym rozwiązanie korzystniejsze dla podmiotów certyfikujących; rozwiązanie to nie wpływa jednocześnie negatywnie na producentów rolnych ubiegających się o dokonanie wpisu do rejestru;
- podmiot certyfikujący przekazywał wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informację o dokonaniu wpisu producentów rolnych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, nie ujętych w informacji, o której mowa w art. 60 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy – proponowany 30-dniowy termin nie będzie stanowił nadmiernego obciążenia dla podmiotów certyfikujących,
- do postępowań w sprawie unieważnienia certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy były stosowane przepisy dotychczasowe – przepisy projektowanej ustawy zmieniają bowiem podmiot właściwy dla unieważniania certyfikatów – obecnie czynności te znajdują się w zakresie właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, po wejściu w życie projektowanej ustawy będą wykonywane przez podmioty certyfikujące; przekazanie toczących się postępowań w sprawie unieważnienia certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin przez wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa podmiotom certyfikującym, związane z przekazaniem akt tych postępowań i koniecznością ich ponownej analizy przez te podmioty, mogłoby wpłynąć na wydłużenie czasu trwania tych postępowań; mając na uwadze, że postępowania w sprawie unieważnienia certyfikatów są prowadzone w celu wyeliminowania z obrotu towarów opatrzonych certyfikatem potwierdzających spełnienie wymagań integrowanej produkcji roślin, które jednak zostały wytworzone z ich naruszeniem, ich szybkie zakończenie ma na celu ochronę konsumentów. Jednocześnie proponuje się, aby przepisy dotychczasowe stosowane były także w przypadku wznowienia postępowań zakończonych decyzją ostateczną
- projektowana ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana ustawa w pozytywny sposób wpłynie na przedsiębiorców i przedsiębiorczość, w tym na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Zmiany wprowadzane projektowaną ustawą mają bowiem na celu m.in. umożliwienie uzyskania dla polskich towarów pochodzenia roślinnego dostępu do nowych rynków zbytu (państw wymagających rejestracji podmiotów związanych z produkcją, przygotowywaniem do wysyłki i wysyłką tych towarów). Wprowadzenie projektowanych rozwiązań może zatem skutkować zwiększonym obrotem takimi towarami.

Ponadto projektowana ustawa upraszcza także procedury administracyjne, w tym poprzez:

- 1) odejście od wydawania decyzji administracyjnych przy wpisie do rejestru przedsiębiorców (prowadzonego na podstawie przepisów o ochronie roślin) oraz bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego (prowadzonej na podstawie przepisów o rolnictwie ekologicznym);
- 2) ograniczenie kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców (prowadzonego na podstawie przepisów o ochronie roślin) niewykonujących w danym roku działalności wymagającej uzyskania wpisu;
- 3) ograniczenie liczby dokumentów składanych organom Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa fitosanitarnego.

Korzystne dla przedsiębiorców są także proponowane zmiany dotyczące granicznych kontroli fitosanitarnych opakowań drewnianych – pozwolą one na przeprowadzenie kontroli tych opakowań lub ich zniszczenie lub poddanie zabiegom fitosanitarnym, w miejscu przeznaczenia, jeżeli ze względu na specyfikę przewożonych towarów nie jest to możliwe do wykonania na obszarze punktu wwozu, przez który są one wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, dotyczące systemu integrowanej produkcji roślin, nie wpływają bezpośrednio na producentów rolnych uczestniczących w tym systemie, mają jednak na celu zwiększenie wiarygodności tego systemu, usprawnienie jego funkcjonowania i tym samym zapewnienie jego dalszego rozwoju.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy został zamieszczony w Wykazie prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD 218.

Z-ca DYREKTORA DEPARTAMENTU
HODOWLI I OCHRONY ROŚLIN

Krzysztof Kielak

10.0.2011

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Hodowli i Ochrony Roślin

Bogusław Rzeźnicki

PODSEKRETARZ STANU

Ewa Lech

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Krzysztof Jurgiel

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o ochronie roślin</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Ewa Lech</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Ogrodowczyk 22 623 23 18 piotr.ogrodowczyk@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10-10-2017 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac ..... UD 218</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem nowelizacji ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 2041 i 2246) jest:

- 1) uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych (w odniesieniu do działań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonywanych w oparciu o przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054));
- 2) ułatwienie prowadzenia międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym;
- 3) wyeliminowanie problemów pojawiających się przy granicznej kontroli fitosanitarnej drewnianych materiałów opakowaniowych;
- 4) uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z innymi jednostkami administracji (przede wszystkim Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Agencją Modernizacji i Restrukturyzacji Rolnictwa), w celu zapewnienia większej efektywności tej współpracy;
- 5) wprowadzenie zmian w funkcjonowaniu systemu integrowanej produkcji roślin, zebranych w trakcie obowiązywania ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60);
- 6) wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Analiza efektywności fitosanitarnych rozwiązań zawartych w ustawie o ochronie roślin, ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym dokonana na podstawie doświadczeń zebranych w toku dotychczasowego stosowania przepisów tych ustaw, a także informacje otrzymywane od podmiotów objętych regulacjami zmienianych ustaw, wskazują na potrzebę dokonania projektowanej nowelizacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zakres zmian proponowany w projekcie ustawy wynika przede wszystkim z konieczności dostosowania przepisów określających zasady kontroli eksportowanych towarów pochodzenia roślinnego do wymagań stawianych przez państwa trzecie w zakresie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Resort rolnictwa prowadzi obecnie intensywne działania mające na celu uzyskanie dostępu dla polskich płodów rolnych do rynków państw trzecich o tzw. zamkniętym systemie importowym.

Państwa te, przed otwarciem swojego rynku na import określonych towarów, przeprowadzają szczegółową analizę ryzyka fitosanitarnego (Pest Risk Analysis - PRA), na podstawie materiałów aplikacyjnych przekazanych przez państwo eksportujące oraz wizyty ekspertów w tym państwie. W oparciu o przeprowadzoną analizę ryzyka podejmowane są decyzje o umożliwieniu importu dla określonych grup towarów. Jednocześnie, państwo importujące określa precyzyjnie wymagania, jakie muszą spełniać importowane towary, a także często podmioty zajmujące się produkcją, magazynowaniem, sortowaniem, przygotowywaniem do wysyłki oraz eksportem roślin. W ten sposób w ostatnim czasie resort rolnictwa uzyskał m.in. dostęp dla polskich jabłek do rynku Chin oraz Wietnamu.

Zasady importu określane przez państwa trzecie mogą wymagać, aby wszystkie podmioty zaangażowane w produkcję, magazynowanie, sortowanie, przygotowywanie do wysyłki oraz eksport roślin podlegały obowiązkowi rejestracji przez krajową organizację ochrony roślin w rozumieniu postanowień międzynarodowej konwencji ochrony roślin (w Polsce funkcję tę pełni Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa). W związku z powyższym koniecznym jest określenie zasad prowadzenia takiego rejestru.

Eksport towarów pochodzenia roślinnego z Polski w latach 2015-2016 kształtował się następująco:

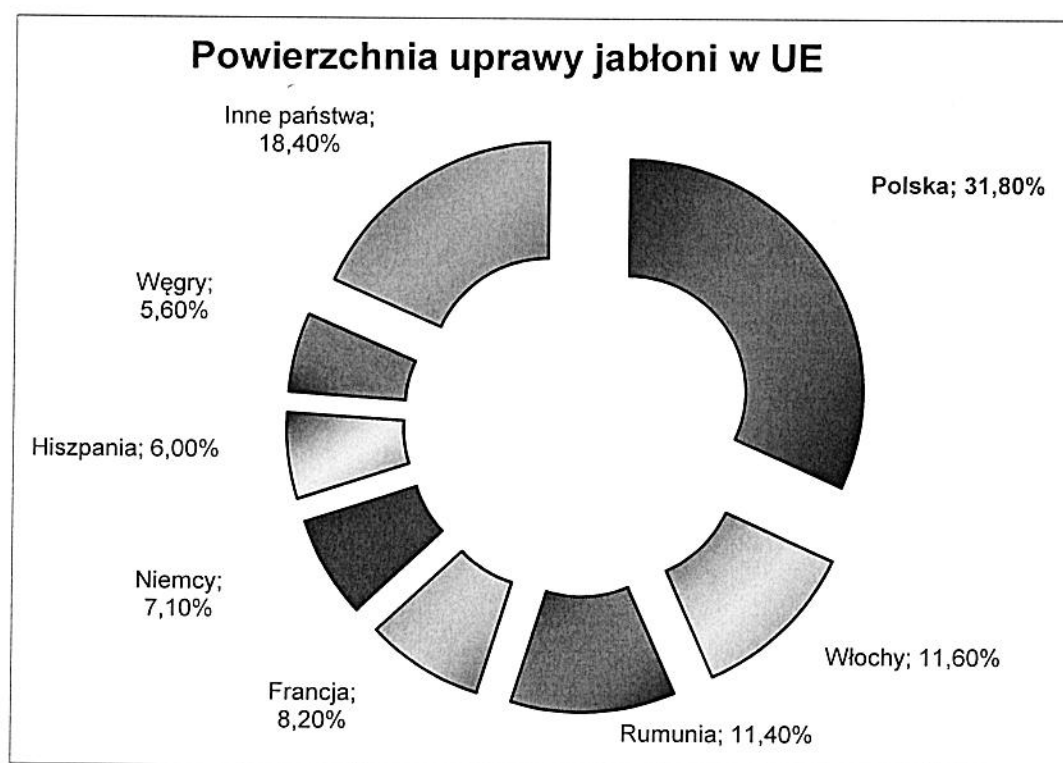
Grupy towarowe	EKSPORT/WYWÓZ			
	Wartość [mln EUR]		Wolumen [tys. ton]	
	2015r.	2016r.	2015r.	2016r.
Warzywa	973	1 009	1 251	1 308
Owoce i orzechy jadalne	1 041	1 077	1 552	1 746
Zboża	1 154	1 099	6 146	6 482
Nasiona i owoce oleiste, rośliny przemysłowe	534	265	1 136	425

Jednocześnie, wśród nieprzetworzonych towarów pochodzenia roślinnego, podlegających przy eksporcie wymaganiom fitosanitarnym, szczególną pozycję zajmują jabłka, dla których zostały ograniczone tradycyjne rynki zbytu.

O ile pod względem powierzchni gruntów wykorzystywanych rolniczo polska zajmuje w UE 5 pozycję:

- 1) Francja - 277 tys. km²
- 2) Hiszpania - 233 tys. km²
- 3) Wielka Brytania - 171 tys. km²
- 4) Niemcy - 167 tys. km²
- 5) **Polska - 144 tys. km²**

o tyle pod względem upraw jabłoni, zajmuje pierwsze miejsce w UE (powierzchnia upraw jabłoni w Polsce zajmuje 449 630 ha, co stanowi ponad 30% upraw tej rośliny w UE).

Produkcja jabłek w Polsce wynosi 3,6 mln ton, z czego znaczna ilość kierowana jest na eksport, zarówno do państw Unii Europejskiej, jak i państw trzecich.

W latach 2014-2016 Polska wyeksportowała:

- 1) **1.09 miliona ton jabłek w 2014 r.** (o wartości ~351,6 mln. Euro),
- 2) **0.90 miliona ton jabłek w 2015 r.** (o wartości ~297,0 mln. Euro),
- 3) **1.09 miliona ton jabłek w 2016 r.** (o wartości ~316,8 mln Euro)

do ponad 60 krajów.

Działania zmierzające do otwierania nowych rynków zbytu zaowocowały także zwiększeniem w stosunku do roku 2015 liczby świadectw fitosanitarnych, wydawanych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. O ile w roku 2015 Inspekcja wydała 45 191 świadectw fitosanitarnych, o tyle w roku 2016 wydała ich aż 67 225. Jest to jednak nadal mniej niż w latach 2013-2014 (odpowiednio 89 016 i 80 331 świadectw fitosanitarnych). Także tonażowo, wysyłka towarów zaopatrzonych w świadectwa fitosanitarne w roku 2016 przewyższyła wysyłkę w roku 2015 (było to odpowiednio 3 670 834 tony w roku 2015 i 4 021 142 tony w roku 2016).

Jednocześnie, towary podlegającej certyfikacji eksportowej, zostały w roku 2016 skierowane do aż 110 państw. Utrzymanie oraz dalszy rozwój eksportu wymaga zatem wprowadzenia rozwiązań prawnych spełniających wymagania państw importujących oraz zapewniających właściwy nadzór nad produkcją.

W celu ułatwienia pozyskiwania nowych rynków zbytu wprowadzane są zatem w dodawanym art. 19a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin rozwiązania dotyczące rejestru eksporterów.

Jednocześnie, aby ograniczyć obciążenia administracyjne, projektowana ustawa wprowadza ułatwienia w procesie wpisywania do rejestru przedsiębiorców w rozumieniu przepisów o ochronie roślin (wpisowi podlegają podmioty prowadzące uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe) i prowadzeniu bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego. W obu przypadkach rezygnuje się z wydawania decyzji administracyjnych przy dokonywaniu wpisu.

Ponadto zmniejsza się obciążenia kontrolne podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców.

Do rejestru przedsiębiorców wpisanych jest 58 498 podmiotów, w tym:

- 1) 46 459 podmiotów prowadzących uprawę ziemniaka;
- 2) 1 657 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Picea*;
- 3) 1 520 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Pinus*;
- 4) 1 594 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Malus*;
- 5) 1 127 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Pyrus*;
- 6) 854 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Allium*;
- 7) 738 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Quercus*;
- 8) 4 229 podmiotów prowadzących dystrybucję ziemniaka;
- 9) 321 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Picea*;
- 10) 329 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Pinus*;
- 11) 301 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Prunus*;
- 12) 376 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Malus*;
- 13) 259 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Pyrus*;
- 14) 309 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Allium*;
- 15) 99 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Quercus*.

Projektowana ustawa wprowadza zmiany dotyczące granicznej kontroli fitosanitarnej opakowań drewnianych, w których wprowadzane są towary na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich. Proponowane rozwiązania umożliwią przeprowadzenie kontroli tych opakowań, a także ich zniszczenie lub poddanie zabiegom fitosanitarnym (jeżeli nie są prawidłowo oznakowane), poza punktem wwozu, w przypadku gdy zrobienie tego na obszarze tego punktu nie jest możliwe ze względu na charakter przewożonych towarów. Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie granicznej kontroli fitosanitarnej drewna opakowaniowego przeprowadzanej w sposób wyrywkowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1253) granicznej kontroli fitosanitarnej poddaje się w sposób wyrywkowy opakowania drewniane z częstotliwością nie mniejszą niż:

- 1) 25 przesyłek na każde 100 przesyłek, w transporcie których zostało użyte drewno opakowaniowe, wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w których stwierdzono występowanie *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Bühner) Nickle *et al.*, w tym 15 przesyłek na każde 100 przesyłek przedmiotów (towarów) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, określonych w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia, w transporcie których zostało użyte drewno opakowaniowe;
- 2) 5 przesyłek na każde 100 przesyłek, w transporcie których zostało użyte drewno opakowaniowe, wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w których nie stwierdzono występowania *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Bühner) Nickle *et al.*

Projektowana ustawa proponuje także odejście od wydawania decyzji administracyjnych przy dokonywaniu wpisu do bazy danych materiału siewnego, spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego. Wykaz ten, aktualizowany co miesiąc, zawierał w 2016 r.:

- 1) 502 pozycje w styczniu;
- 2) 514 pozycje w lutym;
- 3) 532 pozycje w marcu;
- 4) 536 pozycje w kwietniu;
- 5) 534 pozycje w maju;
- 6) 531 pozycje w czerwcu;
- 7) 523 pozycje w lipcu;
- 8) 520 pozycje w sierpniu;
- 9) 522 pozycje we wrześniu;
- 10) 520 pozycje w październiku;
- 11) 565 pozycje w listopadzie;
- 12) 578 pozycje w grudniu.

Projektowana ustawa wprowadza ponadto zmiany, zwiększające wiarygodność systemu integrowanej produkcji roślin, przede wszystkim poprzez zapewnienie efektywniejszej wymiany informacji pomiędzy Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa a podmiotami certyfikującymi.

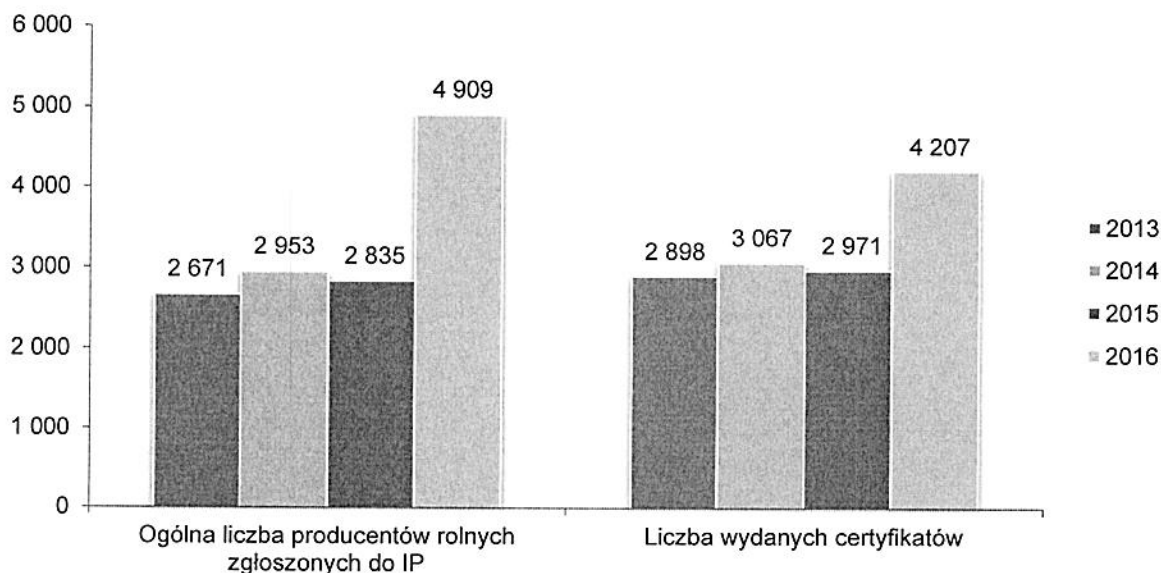
Liczbę producentów rolnych zgłaszających zamiar uczestnictwa w systemie integrowanej produkcji roślin oraz powierzchnię upraw zgłoszonych w ramach systemu, przedstawia poniższa tabela.

Rok	2013	2014	2015	2016
Liczba producentów rolnych zgłaszających zamiar uczestnictwa w systemie IP	2 671	2 953	2 835	4 909
Powierzchnia w ha zgłoszona do systemu	19 605,6	21 936,4	25 154,1	28 680,4

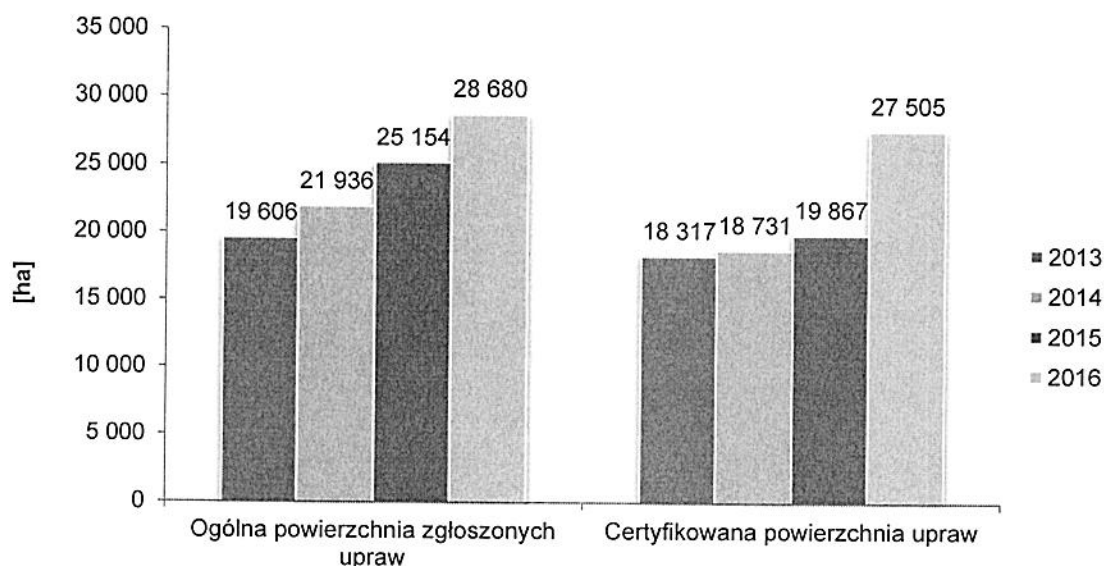
W 2016 r. 8 upoważnionych podmiotów wydało 4 207 certyfikatów, w tym 2 797 dla producentów jabłek. Certyfikowano produkcję 850 069,8 ton płodów rolnych z 27 505,2 ha upraw. Rok 2016 był kolejnym rokiem, w którym nastąpił wzrost produkcji w systemie IP. W stosunku do roku 2013 produkcja objęta certyfikacją zwiększyła się o 266 974 tony, natomiast powierzchnia upraw objętych certyfikacją, zwiększyła się o 9 188 ha.

Szczegółowe dane dotyczące certyfikacji w systemie integrowanej produkcji roślin przedstawiają poniższe wykresy.

Zestawienie ogólnej liczby producentów rolnych zgłoszonych do przystąpienia do systemu integrowanej produkcji roślin, liczby zgłoszonych przez producentów upraw oraz liczby wydanych certyfikatów

Zestawienie ogólnej powierzchni upraw zgłoszonych do certyfikacji oraz powierzchni objętej certyfikacją

Proponowane w projektowanej ustawie zmiany mają na celu zwiększenie wiarygodności systemu, usprawnienie jego funkcjonowania i tym samym zapewnienie jego dalszego rozwoju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Prowadzenie kontroli w zakresie bezpieczeństwa fitosanitarnego w międzynarodowym obrocie materiałem roślinnym jest realizowane w oparciu o przepisy międzynarodowe – przede wszystkim Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin oraz

Standardów wydanych na podstawie tej Konwencji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa	1795 pracowników merytorycznych, zatrudnionych łącznie w strukturach PIORiN.	PIORiN	Zwiększenie liczby kontrolowanych podmiotów poprzez wprowadzenie regulacji dotyczących rejestru eksporterów.
Podmioty prowadzące uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, lub dokonujące wprowadzania lub przemieszczania na terytorium RP roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wpisane do rejestru przedsiębiorców, prowadzonego przez PIORiN	Ok. 60 000	PIORiN	Ułatwienia w procesie rejestracji, poszerzenie możliwości eksportowych, ułatwienia dotyczące granicznej kontroli fitosanitarnej opakowań drewnianych.
Podmioty certyfikujące w Integrowanej Produkcji Roślin	8	PIORiN	Umożliwienie prowadzenia kontroli podmiotów ujętych w rejestrze eksporterów.
Podmioty prowadzące produkcję roślin zgodnie z zasadami integrowanej produkcji roślin	4 909 producentów rolnych uczestniczących w systemie	PIORiN	Proponowane zmiany nie wpływają bezpośrednio na producentów rolnych uczestniczących w systemie, mają jednak na celu zwiększenie wiarygodności systemu, usprawnienie jego funkcjonowania i tym samym zapewnienie jego dalszego rozwoju.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym ustawą, między innymi z: Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacją Konsumentów, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacją Lewiatan, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku, Krajowym Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych - Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu, Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowy Związek Rolników, Kólek i Organizacji Rolniczych, Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Federacją Producentów Żywności Związek Pracodawców, Polską Izbą Nasienną, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Komitetem Zielarskim, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Polskim Związkiem Plantatorów Tytoniu, Polskim Związkiem Pracodawców-Usługodawców Rolnych, Polskim Związkiem Producentów Kukurydzy, Polskim Związkiem Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, Polskim Związkiem Zawodowym Rolników, Polskim Związkiem Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskim

Stowarzyszeniem Ochrony Roślin, Polskim Stowarzyszeniem Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich, Stowarzyszeniem Polski Ziemiak, Stowarzyszeniem Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszeniem Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszeniem Sadowników Polskich, Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych, Zrzeszeniem Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszeniem Producentów Róż, Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związkiem Pracodawców Mediów Publicznych, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Szkółkarzy Polskich, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Zawodowy Rolnictwa „Samobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Centralnym Ośrodkiem Badania Odmian Roślin Uprawnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Instytutem Badawczym Leśnictwa, Instytutem Dendrologii PAN, Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ochrony Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ochrony Środowiska – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ogrodnictwa w Skierniewicach, Instytutem Technologii Drewna, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Komitetem Ochrony Roślin PAN, Państwowym Zakładem Higieny, Polskim Towarzystwem Entomologicznym, Polskim Towarzystwem Fitopatologicznym, Polskim Towarzystwem Ochrony Roślin, Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu, Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu, Uniwersytetem Rolniczym im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Uniwersytetem Technologiczno-Przyrodniczym im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie oraz Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie wymaga finansowania.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Projektowana ustawa nie zmienia w sposób istotny zakresu obowiązków Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Zadania tej Inspekcji będą wykonywane w ramach środków budżetowych przewidzianych na ten cel w ustawach budżetowych przyjętych na kolejne lata.</p> <p>Projektowana ustawa wprowadza z jednej strony dodatkowe obowiązki dla Inspekcji (związane z prowadzeniem rejestru eksporterów), ogranicza jednak jednocześnie zadania kontrolne w odniesieniu do podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów oraz procedury administracyjne związane z prowadzeniem rejestru przedsiębiorców oraz prowadzeniem bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana zmiana ustawy będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki ponieważ głównym celem zawartych w niej regulacji jest zapewnienie możliwości skutecznego ubiegania się o otwarcie nowych rynków zbytu dla polskiej żywności. Ponadto, zmniejszone zostaną obciążenia nakładane na podmioty nadzorowane przez PIORiN.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy				
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
<p>Komentarz: uproszczenia proceduralne wprowadzane projektowaną ustawą związane są z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odejściem od wydawania decyzji administracyjnych przy wpisie do rejestru przedsiębiorców oraz bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego; 2) ograniczeniem kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców niewykonujących w danym roku działalności wymagającej uzyskania wpisu; 3) ograniczeniem liczby dokumentów składanych organom Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa fitosanitarnego. 								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowana zmiana może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: międzynarodowy obrót roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☒ zdrowie		
Omówienie wpływu		Projektowana zmiana ustawy ma na celu m.in. umożliwienie polskim przedsiębiorstwom zajmującym się produkcją i handlem roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami prowadzenie sprzedaży na wielu, niedostępnych dotychczas, rynkach państw trzecich. Wprowadzenie projektowanych w niniejszym projekcie zmian może zatem skutkować zwiększonym obrotem takimi towarami.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								

Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

W drugim roku po wprowadzeniu zmian możliwa będzie częściowa ocena skutków projektowanych zmian.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)